

Jertfa Lumanarii.....pilde

E ora rugăciunii. M-ați aprins și vă uitați gânditori la mine... Parcă ați vrea să vă spun ceva. Ce să vă spun ? **Simțiți bucurie în suflet ?**

În mod sigur eu mă bucur, **pentru că am un sens numai când ard.** Nu sunt tristă, chiar dacă arzând devin mai mică. De fapt eu am doar două posibilități:

Prima, e să rămân întreagă. Asta ar însemna să rămân rece, să nu fiu

aprinsă și atunci nu mă micșorez, **dar nici nu-mi împlinesc rostul meu.**

A doua, ar fi să răspândesc lumină și căldură și **prin asta să mă jertfesc, să mă dăruiesc chiar pe mine însumi...** Asta e mult mai frumos decât să rămân rece și fără rost.

Si voi oamenii sunteți la fel. **Când trăiți numai pentru voi, sunteți lumânarea neaprinsă, care nu și-a împlinit rostul.** Dar dacă dăruți lumina și căldura, atunci aveți un sens. **Pentru asta trebuie să vă jertfiți, să dați ceva: dragostea, adevărul, bucuria, încrederea și toate sentimentele nobile pe care le purtați în inimă.** Să nu vă temeți că deveniți mai mici... Asta e o iluzie. Înăluntru vostru e mereu lumină. Gândiți-vă, cu pace în suflet, că sunteți ca o lumânare aprinsă.

Eu sunt numai o simplă lumânare aprinsă. Singură luminez mai puțin. Dar când suntem mai multe împreună, lumina și căldura sunt mult mai puternice.

Și la voi oamenii e tot așa, împreună luminați mai mult...

Sursa: <http://cristianstavriu.wordpress.com>